

Fakultet savremenih umetnosti raspisuje Veliki konkurs za srednjoškolce kreativce. Tema konkursa je:

ŽIVOT

Promisli, osmisli i predstavi svoj rad.

Inspiraciju potraži u životu.

Život, telo, plot.

Život kao samokretanje.

Razmisli.

Čovek se rađa i ne živi sam u životu – rođen je u određenom narodu, određenoj veri i istorijskom vremenu, na određenom geografskom mestu. Često mu život postane panična opsesija. Često od sebe ne vidi drugog čoveka, ni narod u kom je potekao, ni narod u kome se zatekao. I često tek s početkom starosti shvati da je život nešto više od prvog uzbuđenja i prolaznog zadovoljstva.

Pitamo vas:

Kako treba živeti?

Svi smo za sve krivi, poručuje starac Zosima iz romana Dostojevskog, što znači da smo svi za sve odgovorni. Pred kim smo zapravo odgovorni? Pred Bogom, ako u njega verujemo, pred porodicom ako je imamo, pred kosmosom ili sopstvenim narodom?

Pitamo vas:

Šta je život?

i

Gde je život?

Život je „memento mori” – podsećanje na neminovnost smrti.

Život je i mitska ptica Feniks, koja umire samožrtvovanjem.

Život je i potraga za zlatnim runom, od zlata jabukom.

Literatura ga prepoznaje i kao Gilgamešovu potragu za travom života: kao žudnju za sticanjem nedosežnog, besmrtnosti, kao volju za smislom.

Da bi se cilj postigao, nužno je nadvladati mračnu stranu prirode. Potrebni su junaštvo i mistika. Verovanje u čuda.

Ceo ljudski život je potraga za prvobitnom srećom, za ljubavlju, za izgubljenim rajem.

Život je potraga za izgubljenom Reči. Jer traganje za izgubljenim uvek je potraga za životom, srećom, besmrtnošću, duhovnim blagom, prosvetljenjem.

Život je čudo.

Život je stvaranje. Stvaranje novog života.

Stvarati znači stupati u nadljudski kontakt s Logosom.

Pisači sto, slikarska paleta, objektiv vašeg telefona ili foto-aparata, zvuk vašeg instrumenta mogu biti oltar najveće misterije u kojoj vas čeka život.

Možda ćete naći svoga Goju i sesti prekoputa njega kao Andrić u baštu neke svoje kafane, u predgrađu nekog svog grada. I razmisliti o palatama i hramovima, njihovoj veličini i lepoti, prostoti i sirotinji.

Kažite nam:

Koja su to lica života: sjaj i/ili jednostavnost? Nemoguće je, kaže Andrić, sagledati ih oba u isti mah, nego se uvek, gledajući jedno, mora izgubiti drugo iz vida. I kaže još da kome je bilo dato da vidi oboje, teško mu je bilo, gledajući jedno, zaboraviti drugo.

Kakav život vodi čovek današnjice?

Da li vam život liči na planetarnu zbrku i belosvetki metež?

Na sklad ili konfuziju, ili na napregnutu obamrlost?

Da li vas mišljenje o životu raduje, rastužuje ili plaši?

Ima li život smisla, ima li smisla postavljanje pitanja o smislu (životu)?

Postavite ga. Uхватite (s)misao.

Ili je ta misao neuhvatljiva?

Da li se vaš san o životu završava razočaranjem (probuđenog) ili pesmom (o buđenju)?

Ima li život svoju siboliku, svoju ikonografiju?

Razmislite.

Vodite li život kao život u umetnosti, život kao umetnost ili umetnost kao život?

Pregovarate li sa životom? Da li ste usamljeni (u životu)?

Da li je za vas život – život kao zdravlje, život kao novac, život kao igra? Ili nešto sasvim novo, čudesno?

Razmislite...

i pošaljite nam svoje radove na temu ŽIVOT.

.....

Doc. dr Dušica M. Filipović